

IVITA JAUNŽEIKARE, 3. KL.

LIETUS

Lietus sitas manā logā,
Līst un līst,
Un neļauj gulēt.
Es tam saku,-
Gulēt ej!
Naktī visi atpūšas.

GEORGS GIBALA, 3. KL.

DABA

Daba ir laba.
Daba mums apkārt.
Dabu mēs mīlēsim, kopsim, sargāsim.
Jo dabai ir spēks, kas aizsargā mūs.

KEVINS BAIDEKALNS, 3. KL.

RUDENS

Rudentiņis, rudentiņis,
Ko tu dari manā mājā?
Rudentiņis atbildējis:
„Es krāsoju lapiņas, tu
Dziedi dziesmiņas”.

Rudens – skaisto vēju pūsts,
Rudens – skaisto lapu sārtums,
Rudenī – var padraiskoties,
Rudens – ir pati pilnība.

ELĪNA ANSBERGA, 3. KL.

PIENENE

Tu augi manā pagalmā
Kā karaliene zeltā.
Tu dzeltenā, tu zeltainā
Tu mana puķe skaistākā.

AGNIJA ĀBOLIŅA, 3. KL.

MANS KAĶIS

Manam kaķim gari naģi, gari naģi.
Manam kaķim garas ūsas, garas ūsas,
Manam kaķim garas kājas, garas kājas,
Un no visiem kaķiem labākais
Ir kaķis Muris!

KRISTIĀNS DZERKAĻS, 3. KL.

PASAKA

Reiz bija karaļvalsts.
Nu tāda – maza valsts,
Kur karalis, kāds pagadās
Un padomnieki – tie daudz nedomās.

Bij' skaisti laiki karaļvalstī,
Tur plauka, zēla, namus cēla.
Daudz naudas tērēja tie sīkumos
Un balles rīkoja ik gadījumos.

Tik nedomāja karalis,
Ka atnāks slikti laiki tam.
Ka nebūs naudas ne vien sīkumiem,
Bet arī lieliem pirkumiem.

Nu, ko lai dara karalis?
Vai jābēg prom no karaļvalsts?
Nu, ko lai dara karalis?
Varbūt ir cita izeja...

MARKUSS ENDELIS, 3.KL.

SKOLA

Gar skolu bērzi vējā šalc.
Šo skolas ceļu daudzi trauc.
Te darbs, te atpūta, te prieki
Un arī daudzi citi nieki.

Skolas ozols varens zaro
Un mākoņus ar lapām skar,
Kas skolas durvis vēris vaļā,
Nu spēcīgs izaugt var.

Lai sniegos zeme tinas,
Lai ziedos laukus klāj.
Ap skolu mūsu gaitas vijas
Un bērzu gaišums nenostāj.

EVELĪNA VINOGRADOVA, 3.KL.

MAZAIS KAMOLĪTIS

Mazais kamolītis es.
Uzmini, kas esmu es?

Dzīvoju zem lapiņām,
Staigāju pa taciņām.
Adatas uz jaciņas
Man ir ļoti daudz.
Ezis maziņš esmu es,
Tipu-tapu esmu es.

BEĀTE LEIMANE, 3.KL.

BĒRZS

Es sēžu pie bērza līka
Un klausos kā lapas tam čab.

Tad redzu, ka lapas tam krīt.
Es klausos un nevaru saklausīt -
Kas tur tā čab?

Tā viena, tad otra, tad trešā
Lapiņa draudzīgi krīt.

Klau, kāds no galotnes kliez:
- Ak, turies, mīļā, vēl turies! -

Tā domāju es, ka lapiņas sarunājas.
Kā gribētos, lai tās paliek
Ar mani uz mūžu!

ERĪNA KETRĪNA KIKUSTE, 3.KL.

**

Mazas bitītes medu rauš,
Pelēks zaķēns burkānus grauž.
Pūkains kaķēns pie saimnieka muguru glauž.
Mana bērniņa kā zirneklis tīmekļus auž.
Lidoju, lecu un skrienu dienu no dienas,
Netraucē man pa kaimiņu sienas.
Es esmu visur, es esmu viss,
Bite, zaķis un runcis mazs.
Paspēlēsimies!

AGNESE KAZĀKA, 3.KL.

EZĪTIS UN ES

Ezītis mazs, es - liela.
Ezītim adatas skaistas,
Man nevienas.
Kur ezītis – tur es!
Kur es – tur ezītis!
Ezītis mazs un mīļš,
Es – liela draiskule.
Man un ezītim
Patīk draiskoties.

RENĀTS ADAMOVIČS, 3.KL.

SPOKS BEZ DRAUGIEM

Mežā, kur koki un krūmi,
Dzīvo klusums kā spoks.
Tam gribas ar tumsu dejot
Un klusējot citus vērot.

Spoka klusajā sirdī skumjas mīt,
Viņam gribas, lai meitene saredz to rīt.

Tik sēnes un ogas redz meitene,
Bet klusums kā spoks tai pēdās tek.

Un vārdu tam nav,
Tik nopūšas klusi,
Bet meitenei prieks –
Kāds te klusums un miers.

DIĀNA DAŅILOVA, 3.KL.

BECIŅA UN PECIŅA

Rihards gāja mājās ar kājām,
Un redzēja beciņu un savu māsu Peciņu,

Peciņa nogrieza beciņu ar nazīti
Un ieraudzīja savu draugu Kazīti.

Nu Peciņai rokās bija beciņa un nazītis,
Un viņu uz mājām pavadīja Kazītis.

Peciņa ar Rihardu taisīja beku mērci,
Un pacienāja savu draugu Kazīti.

KRISTA MIŠIŅA, 3.KL.

SPOCIŅŠ JOCIŅŠ

Spociņš kādu jociņu saka,
Spociņš kādu lociņu izmet,
Spociņš kādu kociņu noķer,
Un visu atdod man.

Spociņš kaut ko saka man,
Bet es neko nedzirdu.

REINIS RIKVEILIS, 2. KL.

**

Kur tāla zemes mala,
Bij' ļoti skaista sala.
Tur dzīvoja kaķis
Un viņa draugs kaķis.
Mita arī aita,
Kurai bija dīvaina gaita.
Kad kaķis bija viens,
Tam ļoti garšoja piens.
Salā auga oga,
Kas bij tā kā poga.
Reiz atlidoja pīle,
Tai bija pazudusi zīle.
Uzņemt tādu viesi bija gods,
Kaut citiem liktos īstais sods.
Viesim tika pasniegts ledus,
Kas bij' gatavots no medus...

EVELĪNA HOMČENKO, 2. KL.

MEŽS

Ejam mēs pa ceļu,
Ceļš mūs ved caur mežu,
Koku tur ir daudz,
Putni skaļi sauc.
Zvēri bauro skaļā mēlē,
Kukainīši klusi vēlē.
Pēkšņi dzirdam balsi skaļu,
Vilks aiz krūma prasa gaļu.
Skriešus metamies mēs bēgt,
Raitiem soļiem aši lēkt!

SĀRA OSE, 2. KL.

LIETUS DEJAS

Kad lietus zemē lejas,
Tad sākas burbuļdejas.
Tad bērniem jautras sejas,
Zem lietus viņi smejas.

PAULA GROŠEVA, 2. KL.

**

Paula gāja pa taku
Briku braku
Es jums to saku
Es eju pa taku
Briku braku

KĀRLIS BOŠS, 2. KL.

**

Pa ceļa malu gāja aita
Tā bija ļoti, ļoti skaista.
Tai bija pasakaina gaita,
Jo viņa bija forša aita.

UVIS RONIS, 2. KL.

**

Pa ceļu gāja aita,
Tai ļoti lepna gaita,
Tai paslīdēja kāja,
Tā nokrita uz ledus,
Un tā teica auuu!
Bet zaķis tikai smējās.